म.भा.शे.

113031

| द्रोणपर्व

ण्वसांचालवाक्यानिसात्यिकिःसर्वबच्छसन्॥ ६५॥ भोमबाइंतरेसकोविस्फुरत्यनिश्बली॥ तोटषाविवनदंतीबलिनौबाहुशालिनौ॥ ६६॥ त्ययावासु ष्यतिसंयुगे॥६३॥अहमप्यस्यमूद्धांनंपातियषामिसायकैः॥मन्यतेच्छिन्नबाहुंमांभूरिश्रवसमाहवे॥ ६४॥ उत्सजैनमहंचैनमेषवामांहनिष्यति॥श्र थाभवान्॥५६॥भवंतश्रयथास्माकंभवतांचतथावयं ॥सएवंसर्वधर्मज्ञिमित्रधममनुस्मर्न् ॥ ५७॥ निय-छमन्युंषांचाल्यात्यशाम्यशिनिषुंगव ॥ पाषै जिंभीमयुद्धमद्ावितं॥६०॥आसाद्यतुमामेषधराधरमिवानिलः॥यावद्स्यशितेबाणिःसंरंभविनयाम्यहं॥६१॥ युद्धश्र ति॥५८॥ वयंक्षमियितारश्चकिमन्यत्रश्माद्भवेत् ॥ प्रशाम्यमानेशैनेयेसहदेवेनमारिष॥ ५९॥ पांचालराजस्यसुतःप्रहसिन द्धांचकोतियजीवितंचास्यसंयुगे ॥ किनुशक्यंमयाकतुंकायंयदिद्मुदातं ॥ ६२ ॥ सुमहत्पांदुपुत्राणामायांत्येतेहिकोरवाः ॥ अथवाफाल्गुनःसवान्वार्यि चतथास्मत्तोमित्रमन्यस्नविद्यते ॥ पंचालानांचवाष्णेंयस्मुद्रांतांबिचिन्वतां ॥ ५५ ॥ नान्यद्सिपर्मित्रंयथापांडवङ्षणयः ॥ सभवानीद्दर्गित्रंमन्यतेचय ष्टभ्यचरणौभीमेनशिनिपुंगवः॥ ५१॥ निग्रहीतःपदेषष्ठेबलेनबलिनांवरः ॥ अवरुत्यर्थानूणींघ्रियमाणंबलीयसा ॥ ५२॥ उवाच श्लक्ष्णयावाचासहदेवो |घ्रमित्रमन्यऋविदाते॥५३॥परमंथक्टांका%यःपंचाले%यश्यमारिष॥ तथैवांघक्टकाीनांतथैवचिश्षेषतः॥५४ ॥रुषास्य ्णैबाहुभ्यांसमवारयत् ॥द्रवमाणंतथाकुद्रंसात्यकिषांडवोबली॥५०॥ प्रस्द्मानमादायजगामबलिनंबलात्॥स्थित्वावि वत्॥ त्न्डुत्वाकोधताघासःसात्यिकस्वाद्देगदां॥ ४६॥ विनिःश्वस्यययासपैःप्रणिषायर्थेषनुः॥ ततोभिपत्यपांचात्यंसंरंभेणेदमबवीत्॥ ४७॥ नित्वां बस्यामिप्रषंहनिष्येत्वांबधस्ममं॥तमापतंतंसहसामहाबलममषेणं॥ ४८ ॥ पांचात्यायाभिसंकुद्धमंतकायांतकोपमं॥ चोदितोवासुदेवेनभीमसेनोमहा संजयउवाच एवमादीनिवाक्यानिकूराणिपरुषाणिच॥ ४५॥ श्रावितःसात्यिकिःश्रीमानाकंपितइवाभ देवश्वधंमेराजश्वमारिष ॥ यत्नेनमहतावीरौवार्यामासतुस्ततः ॥ ६७॥ युध्यस्वकौरवैःसार्धमागाःपितिनिवेशानं॥ द्मबवीत्॥ मुंचमुचशिनेःपौ तस्यसमत्वेवसमतापाषंतश्र बलः॥ ४९॥ अवष्ट्रत्यरथान् विशांपते॥ अस्माकंपुरुषव्य